

bindelse med jagt også er dyr, der bliver anskudt uden at blive dræbt, og her kunne man spørge: Er det etisk forsvarligt?

Jeg kan forestille mig, at der i forbindelse med slagtninger i øvrigt i dansk landbrug vil komme en meget stor debat om, hvorvidt vi kan foretage de slagtninger, vi i dag foretager inden for rammerne af dyreværnsloven, på det eksisterende grundlag. Det er selvfølgelig godt, at vi har sådan en debat, men jeg synes, man skal passe på ikke at kamme over, for problemet her er, at der er nogle mennesker, der har brug for en speciel slagtemetode af hensyn til deres jødiske og islamiske religion.

Vi har ved en tidligere lejlighed her i Folketinget ændret slagtemetoden således, at andre dyr end fjerkræ alene må slagtes, når det foregår på et eksportautoriseret slagteri, når slagtningen overvåges af en embedsdyrlæge, og når dyret er fastholdt på forsvarlig måde. Det foregår nu ved anvendelse af en boks, hvor dyret fastholdes i opretstående stilling for at værne det så meget som muligt, fordi der er forbundet en smerte med den form for slagtning som ved alle øvrige slagtninger.

Vi har bedt Dyreetisk Råd om at finde et nyt balancepunkt mellem de to hensyn, og her har Dyreetisk Råd – mener jeg – fundet frem til et meget afbalanceret forslag, der fastholder de gamle regler, men samtidig siger, at når det drejer sig om slagtning af kvæg, må vi erkende, at der går nogle vener fra dyrets hjerne, og disse vener ligger langt fra de to halspulsårer ved nakkehvirvlerne, som forsyner hjernen med blod. Dette blod kan holde hjernen aktiv i længere tid, og derfor siger rådet, at når man har skåret de to halsvener over, skal man umiddelbart efter anvende boltpistolen, så dyret mister bevidstheden. Det er endda et helt enigt Dyreetisk Råd, der har indstillet til Folketinget, at med den ændring kan man fortsætte de rituelle slagtninger uden forudgående bedøvelse.

Når det drejer sig om de andre rituelle slagtninger, af får og lam, har Dyreetisk Råd sagt, at her er der ikke nogen etiske problemer med at fortsætte på den måde, de finder sted på i dag. Dyrene slagtes enkeltvis, det foregår på fuldt forsvarlig vis, og dyrene afgang ved døden umiddelbart efter, at halssnittet er lagt.

Så er der kyllingerne, og her er jeg enig med fru Margrete Auken i, at der er brug for at komme et spadestik dybere, end Dyreetisk Råd er kommet. Dyreetisk Råd siger, at også her bør reglerne ændres, og jeg er enig i, at det skal ske

efter en forudgående drøftelse med Veterinærdirektoratet. I den drøftelse skal det indgå, hvorledes dyrene i givet fald skal fastholdes under slagtningen, og hvor stor slagtebåndenes hastighed skal være. Det har ikke kunnet nås, fordi der har været nogle, der har været meget ivrige efter at få afgivet betænkning over dette lovforslag, og det er baggrunden for, at jeg har henstillet til Folketinget, at vi giver os tid til at få den drøftelse med Veterinærdirektoratet, så vi kan få en faglig bedømmelse af, hvordan slagtningerne kan finde sted i fremtiden for så vidt angår kyllingerne. Det drejer sig både om slagtebåndenes hastighed og om fastholdelsen af kyllingerne.

Jeg mener, vi her har fundet en afbalanceret løsning, hvor det primære er hensynet til dyrene og dernæst hensynet til, at disse to religiøse mindretal i det danske samfund fortsat kan få kød, som er slagtet efter deres ritus.

Hr. Touborg spurgte mig, om det ikke var unødigt med de ekspertudtalelser, og om man ikke, når man har oplevet en rituel slagtning, kan se, at dyrene er skræmte. Jeg har altså også set slagtninger på almindelige slagterier, og jeg tror, enhver slagtning er forbundet med, at dyrene bliver skrækslagne, uden at jeg er helt i stand til at sætte mig i deres sted. Men her har vi altså fundet en meget afbalanceret løsning, der tager hensyn til dyrene, men på den anden side også tager hensyn til de to religiøse mindretal.

Jeg forstod, at SF og Enhedslisten ville være indstillet på at stemme imod forslaget, hvis jeg kunne ændre mit betækningsbidrag, når det drejer sig om slagtning af kvæg, så at boltpistolen ikke skulle anvendes omgående efter, men samtidig med halsoverskæringen. Jeg tror, enhver kan se for sig, at hvis den skal anvendes, samtidig med at man lægger snittet, kan det være forbundet med en endnu større risiko og fare for dyret. Derfor er jeg bestemt heller ikke overbevist om, at den metode vil kunne accepteres af Det Mosaiske Troessamfund, for det, der er baggrunden for den religiøse ritus, er, at der ikke må være sket skade på dyret, før halssnittet er lagt. Det er netop det, vi sikrer ved, at det sker omgående efter og ikke samtidig med, og derfor vil jeg gerne beholde ordet »omgående«. Det giver, mener jeg, garanti for, at det bliver en metode, der kan leve op til det, der er målet, nemlig en metode, der kan anvendes i fremtiden som grundlag for rituelle slagtninger.